

ROZMAITOSCI.

I.

O stanie Religii w Ameryce
północney.

(Dokończenie)

Braci Morawianów czyli braci Ziednoczonych, było dwa tysiące 1788 roku. Do *Betleem* i *Nazaret* w Pensylwanii udało się ich najwięcej, gdzie osiedli, również iak i w *Karolinie północney* nad rzeką *Yadkin*, gdzie sto tysięcy morgów gruntu od *Lorda Grenville* zakupili. Zowią ich także Ziednoczonymi braćmi protestanckiego episkopalnego Kościoła.

W *Betleem* w Pensylwanii jest także liczne bardzo zgromadzenie tej sekty, która znaczne bardzo posiada grunta. Do obchodu nabożeń-twa zbierają się oni na wielkim przykrytym placu. Nieżonaci mężczyźni i niewiasty mieszkają w oddzielnych pomieszkaniach. Kobiety trudnią się zwykle ręcznymi robotami i nauką muzyki, a dochód i zarobek z ich przemysłu i pracy, idzie do wspólnej wszystkich kassy, z której opędzają się potrzeby i wydatki każdego w szczególności. Zawieranie małżeństw dzieje się u nich tym sposobem. Młodzieniec chcący się żenić udaje się do przełożonego duchownego, który mu iedną z kobiet poleca. Z tą zostawia on go

przez godzinę, powraca potem i pyta o wzajemne ich zezwolenie, które jeżeli nastąpiło, ślub zaraz nazajutrz odprawia się. W przeciwnym razie zapisuje ich imiona na tablicy, w miejscu zgromadzania się wywieszony, a kobieta póty za mąż pójść nie może, póki temuż mężczyźnie któremu przedstawić ją była, znowu żenić się nie zechce. Nowożeńcy dostają zawsze oddzielne pomieszkание z ogrodem, dzieci ich zaś skoro do sześciu lat dochodzą idą na wychowanie do seminarjum.

Uniwersaliści. O tej sekcie niemożna było dotąd powziąć pewnych wiadomości. Dzieli się ona na dwa oddziały, to jest: na stronników *Chinerego* i *Johna Murray*.

Schakersy (Straszni) są w bardzo małej liczbie, zamieszkali najwięcej *Niskienach* w *Nowym Yorku*, i *Canterbury* oraz *Nemhampshire* w *Connecticut*.

Tinkersy. Oddzielna sekta w *Pensylwanii*, w zwyczajach i w obrzędach swych do Kwaków zbliżona. Kobiety mieszkają oddzielone od mężczyzn, z którymi niewolno im się widywać iak tylko podczas nabożeństwa i w interesach całego zgromadzenia dotyczących. Na nabożeństwo zbierają się codziennie dwa razy. Pierwszemi założycielami tej sekty byli Niemcy, którzy sprzykrzywszy sobie życie tułackie osiedli nad rzeką *Eufratej*, i tam oddzielną zaprowadzili osadę. W poś

powaniu swym okazują oni zawsze wiele stoicismu, mniej waząc rozkosze i przeciwności życia ludzkiego. Ubierają się tak mężczyźni i kobiety w długie białe płaszcze, w grubą koszulę i dwie ciężkie trzewiki. Mężczyźni używają szarawarów i brody niegola. Zarobek i dochody ich pracy idą do iednój wspólnej kassy, która ich wydatki i potrzeby opędza.

Sandemańczycy, są najmniey liczni od wszystkich; małe towarzystwo exystujące w *Portsmouth* w *Kewhampshire* składa całą ich sekte.

Meaoneci. Tak nazwani od niejakiego Szymona Menno, baptysty rodem niemca i żyją w *Pensylwanii*, roku 177 było ich 4,000, mieli 13 Kościołów a składali 40 kongregacyi.

II.

Odpowiedź i uwagi nad krótkim rysem malarstwa w Polsce.

(Artykuł nadesłany)

Znalazłszy przy Gazecie Wgo Redaktora z dnia 9 Października roku bieżącego Nr 81 pod artykułem *Rozmaitości, Krótki rys malarstwa w Polsce*, a spostrzegłszy w nim niektóre niedokładności i opuszczenia, rozumiałem że osoby wiadome o prawdziwym stanie pięknych kunsztów w naszym kraju podczas panowania Króla Stanisława Augusta, Monarchy, któremu tyle są winne nauki i edukacya publiczna, zechcą udzielić publiczności swych uwag w czem autorowi tego rysu brakowało na dokładnej wiadomości by mógł sądzić o dziełach i czynach artystów o których pisał. — Omylony iednak w moim dotąd oczekiwaniu, widzę się być zniewolonym iako syn bronić sławę oycy względem czynionych mu w pomienionym rysie za-

rzutów, a iako świadek i wiadomy staraj Króla o wprowadzenie do Polski i ustalenie w niej pięknych kunsztów, chcę dodać do tegoż Rysu niektóre szczegóły. — Przechodząc więc kolejno artykuły wspomnionego pisma, muszę nasamprzód oświadczyć iż nie dość dokładnie twierdzi autor „ że *Papież Ganganelli* naywięcey dopomógł *Stanisławowi Augustowi* do podniesienia podupadłego zupełnia stanu sztuk pięknych i kunsztów w Polsce, przesławszy mu odlewy oryginalne z gipsu wszystkich najsławniejszych posągów, popiersiów, rąk, nóg i inne przedmioty potrzebne do sztuki rzeźbiarskiej. — Gdyby zbiór gipsów pozostały po Królu *Stanisławie Augustu* składał się iuż iedynie z odlewów znajdujących się oryginałów w galeryach i muzeach papieskich, wierzyć by można iż Król winien był temu tylko *Papieżowi* posiadanie tychże odlewów: wiedzieć wszelako należy iż ten zbiór był złożony z wielu innych odlewów najsławniejszych posągów i popiersiów marmurowych, znajdujących się po galeryach innych Xiążąt i możniejszych Panów iako też po kościołach we Włoszech i we Francyi i że cały zbiór gipsów *Stanisława Augusta* taxowany był przeszło 1800 czerwonych złotych, gdy gipsy które dostały się za pomocą *Papieża Ganganella* do Warszawy, a które zapłacił *Stanisław August* z własnej skatuli, kosztowały niewięcey iak 125 czerwonych złotych, iak okazuje oryginalny rachunek Ministra Polskiego w Rzymie znajdujący się w moich rękach. — (*)

Dalej utrzymuje autor w swym *Rysie*; iż staraniem iednego tylko Profesora *Vogla* zachowaną została naywiększą część tych po-

(*) Do zakupienia reszty odlewów był użyty bawiący w Rzymie Szwagier *Marcella Bacciarelli* architekt *Brocchi*.

sągów, gdyż on pierwszy doniósł Rządowi Pruskiemu iż dach nad salą w zamku w której te modele były zachowane, zagrażał zapadnięciem, nieczyniąc żadney wzmianki o okazaney wtey mierze równey gorliwości ze strony *Marcella Bacciarelli*, który daleko pierwey przedstawił Kamerze pruskiej i samemu ministrowi *Hoym*, gwałtowną potrzebę naprawy tego dachu i otrzymał od nich nakaz dany Panu *Zug* budowniczemu, przedstawienia w tey mierze kosztu-rysu. — Zamilczeć o tém byłoby to zostawić w publiczności mniemanie, że oyciec mój żadney nie miał pamięci o zachowanie tak kosztownego zbioru, który stał się teraz przez nabycie onego dla Uniwersytetu Królewskiego w Warszawie, tak użytecznym dla aplikującej się młodzieży.

Przestępię teraz do zarzutu czynionego moiemu Oycu: „jakoby,, niendzielał nauki i „talentu swego Polakom, którzy będąc bez „żadney pomocy, błakali się pomiędzy naj- „piękniejszymi wzorami. „

Lubo autor wspomnionego *Rysu* czyni wiedzém miejscu uwagę iż *Marcelli Bacciarelli* był prawie zawsze zatrudniony dla Króla i innych Panów możniejszych, i w tym względzie zdawałoby się, iakoby pragnął go uniewinniać, gdy atoli ponawia takowy zarzut w innym artykule, wystawiając przytem oycę mego iako człowieka niewdzięcznego i zbytecznie obsypanego dobrodziejstwami swego Monarchy; — gdy zarzut podobny ubliża sławie jego i szczeremu przywiązaniu które miał zawsze dla Króla i dla krain, więc muszę okazać, chociaż w przydłuższym może sposobie iak nie słusznie obwinionym został. —

Był zaiste *Marcelli Bacciarelli* aż nadto zatrudniony przez Króla, by mógł oddać się całkiem i jedynie ukształceniu uczniów w sztuce rysunku i malowania; — bo chociaż był ciągle zajęty malowaniem obrazów history-

cznych któremi są napełnione pokoje Zamku Warszawskiego i Rezydencyi letniej Królewskiej w *Zazienkach*, nielicząc w to przeszło 250 portretów oryginalnych także malowanych dla Króla, ani wielu innych większych i mniejszych obrazów które robił dla innych osób, mianował go Król Jeneralnym Dyrektorem swych budowli dołączając do obowiązków tey pracowitey funkcyi, dozór nad wszystkimi ogrodami, prywatnymi posessjami jego i nawet nad Ekonomią *Kozienicką*; — niebyło przytem festynu lub obchodu publicznego, nie było widowiska, illuminacyi, faierwerku, balu, zabawy lub koncertu u dworu, których by urządzeniem niemusił się trudnić mój oyciec. — Polecił mu niemniej Król bezpośrednią korespondencyą z najsławniejszymi artystami zagranicznymi od których odbierał doniesienia o wychodzących nowych dziełach co do kunsztów pięknych, o sprzedaży obrazów, posągów, rycin, rysunków i t. d. w skutku których to doniesień przedstawiał Królowi coby nabyć wypadło dla uzupełnienia lub powiększenia eksystujących już zbiorów Królewskich. — Prowadził także *Marcelli Bacciarelli* korespondencyę z przełożonemi różnych manufaktur zagranicznych, z kąd sprowadzał Król meble, zwierciadła, brzozy lub materye iedwabne do ozdoby swych pałaców; — miał oprócz tego zwierzchni dozór nad kopalniami kamieni i marmurów Krakowskich, do urządzenia których wydobywania materiału będąc w roku 1786 we Włoszech, ugodził i sprowadził, *Bacciarelli* do Polski z *Carary* zdatnych rzemieślników i kamieniarzy którym najwięcey iesteśmy winni iż teraz kray nasz może się obejść bez marmurow kolorowych zagranicznych. Pomimo tylu zatrudnień, pomimo krótkości czasu którego mógł mu jeszcze pozostać, niezaniebawiał jednak *Marcelli Bacciarelli* poświęcić

codzienną godzinę jedną i drugą do przeyrzania i poprawy rysunków i malowań uczniów. Odwołuję się w tém miejscu do osób ieszcze żyjących, które korzystały z rady i nauki oycy mego lub które brały pod nim początki w tych dwóch kunsztach. — Jeżeli zaś pomiędzy tylu osobami które uczęszczały do malarni na naukę, niewiele policzyć można któreby z niey odniosły korzyść, czyliż w tem oycy mego obwiniać można i czyliż tak od niego iak od któregokolwiek profesora lub nauczyciela w iakimkolwiek bądź kunszcie lub w iakieykolwiek nauce, słusznie wymagać można, aby koniecznie uformowali godnych siebie uczniów, jeżeli ci ostatni niemają powołania, zdadności, pilności lub ochoty do nauki? — Mynie także autor Rysn utrzymać, iż mój oyciec niestarał się żadnego formować ucznia, „wszakże pod nim uczyli się malarstwa *Petranowicz, Scisto, Tokarski*, oyciec *Kucharski, Wahl, Padarowski* i inni. Pierwszy miał osobliwszy talent do rysunku, co świadczą exystujące kopie czarną kredą obrazów Królów polskich malowanych na miedzi przez oycy mego, do sali zwanej marmurowa w zamku Warszawskim, trzeci i ostatni wstawili się szczególnie talentem odnawiania i reperowania starzych obrazów. — Dawał także radę swoię każdemu kto ją chciał osiągnąć; korzystali z niey *Franciszek Smuglewicz i Woyniakowski*. — Uczyli się także rysunku pod moim oycem: *Marszałkiewicz, Paszkiewicz, Janiszewski, Misiewicz, John sztycharz*, tudzież głuchoniemi *Siennicki, Pauczyński i Stachowicz*. — Dodać muszę iż lubo bez pochlebstwa leżyć można *Marcella Bacciarelli* w gronie niepospolitych malarzy, którzy kiedyś mieszkali w tutejszym kraju, wszelako on sam tak małą miał opinią o swoim talencie, iż niezdawało mu się aby jedyna iego nauka i kopiowanie wła-

snych iego tylko obrazów były dostateczne do formowania znakomitego artysty, przeto nieprzestawał przedstawiać Królowi konieczną potrzebę wysyłania za granicę aplikującej się młodzieży, dla ukształcenia się na wzorach sławnych malarzy i sycerzy, których obrazy lub posagi zdobią najznakomitsze gallerye, muzea lub kościoły Francyi, Niemiec, Włochi i Holandyi. — Przychylił się Król do wstawienia się oycy mego za Panami *Wahl Ferdynandem Pink* synem rzeźbiarza, *Zeig* synem malarza miniatur, *Kucharskim* i za Panną *Raiecką* malarzami, którym hojny Monarcha nietylko pensyą lecz i koszta podróży opłacać kazął. — *Wahl i Kucharski*, tudzież Panna *Raiecka* która poszła potem za mąż w Paryżu za Pana *Gault Saint Germain*, dowiedli przez swą pracę iż Król nie ożył da emno na ich talentu ukształcenie. Między pozostałemi malowidłami po Królu, widzieć można zwłaszcza pędzla Pana *Wahl* wielką liczbę kopii najwyborniejszych obrazów galeryi Króla Saskiego i możniejszych panów we Włoszech. —

(Dalszy ciąg listu potem)

III.

W okolicach Wendorf o pół mili od Wismar (w Pomeranii) złowiono niedawno wielką rybę, należącą do rodzaju *Wielarybów*, znaną w historyi naturalney pod imieniem: *Phisetsr Microps*. Miała długości 12 stop. Włóścianie którzy ją ieszcze żywa złowili porabiali natychmiast i część zgotowali. Powiadają ze smaku iey tak jest podobny do mięsnego iż niewiedząc rozróżnić iego niemożna.

czynieniu czego, nie mu nie pozostało tylko wyrzec według zwyczaju krótkie podziękowanie. Lecz iako szczerze milczący akademik, podziękował Doktor Zeb i słowa nie rzekłszy, napisał na boku poczetu, liczbę swoich nowych współczłonków, — 100 potem dołożywszy zero przed liczbą, wyraził pod spodem: Nie będą znaczyć ni mniej, ni więcej (0100) Prezes zaś odpowiedział skromnemu Doktorowi z równą grzecznością iak przytomnością; położył bowiem liczbę ieden przed liczbą sto i podpisał: Będą znaczyć dziesięć razy więcej (1000).

III.

O znakomitszych w starożytności i terażniejszych bibliotekach.

Naystarożytniejszy zbiór Xiąg znaydować się miał w *Mensis* u Króla *Osyman dyasa*. W Grecyi założył *Pisyrstrat* pierwszą bibliotekę w *Atenach*, którą *Xerxes* do *Per syi* zabrał, — później iednakże wróciła do *Aten*. Naysławniejszą w starożytności była biblioteka *Alexandryjska*.

W *Rzymie* założył pierwszą publiczną bibliotekę *Asinius Pollio*. Później znakomitą bibliotekę otworzył *Juliusz Cesar*, zleciszey ułożenia *Warronowi*. *August* założył dwie biblioteki, z których się iedna *palatynna* zwała, ponieważ znaydowała się w świątyni *Apolina* na *Palatyńskim* wzgórzu, — druga zaś była w teatrze *Marcellusa*. Pamiętny za czasów *Nerona* pożar pochłonił wiele bibliotek. Założył je znówu *Domitian*, a *Traian* w znaczney liczbie nagromadził szar-

cowne i rzadkie dzieła. *Publius Victor* liczył 28 publicznych bibliotek w *Rzymie*, nie licząc w to wiele innych prywatnych. — W 9 i 11 wieku wiele założono bibliotek a szczególniej w klasztorach, na wyspach *Archipelagskich*. Arabowie założyli w Arabii znaczną bibliotekę z Arabskich książek. *Al Manum* kazał nawet skupować wiele dzieł greckich i do *Bagdadu* sprowadzać. Na zachodzie dopiero w drugiej połowie 8 wieku za przykładem *Karola W.* zaczęto zakładać biblioteki.

We *Francyi* iedna z naysławniejszych znaydowała się w opactwie *S. Germain de Pres* w *Paryżu*, w *Niemczech* zaś w *Fuldzie*, *Corweya* od 11 wieku w *Hirschau*. W *Hiszpanii* założyli Arabowie we 12 wieku 70 publicznych bibliotek, z których iedna w *Kordubie* zawierała w sobie 250000 Xiązek. Również w *Anglii* i we *Włoszech* zakładano biblioteki, a szczególnie przez *Ryszarda Angervyle*, *Petrarkę*, *Bokacia*, i. w. i Každy sobie wystawić może, ile trudów i pracy kosztowało dotąd — zgromadzenie dzieł, których nabycie drukiem ułatwione bydz nie mogło. Wynalezienie dopiero druku iak w literaturze i rozprzestrzeniu powszechney oświaty, tak i w tey mierze stanowi prawdziwą Epokę. Już potem nagromadzenie Xiązek ani tyle trudów ani kosztów nie potrzebowało. *Mikołaj V* założył sławną bibliotekę *Watykańską*, *Kardynał Bessarion* pomnożył także swoy wielki zbiór xiąg w *Wenecyi*.

Parlament zakupił teraz piękną bibliotekę sławnego wędrownika *P. Burney* dla *Muzeum Brytańskiego*, za 13,500 fs. — Znayduie się w nięy naywięcej dzieł Greckich, a pomiędzy niemi 47 wydań *Eschyleasa*, 26 *Anakreonta*, 12 *Apoloniusza Rodyjskiego*,

5. *Archimedes*, 74 *Arystofanes*, 10. *Ate-
nausa*, 16 *Kalimacha*, 50 *Demostenesa*, 166
Eurypidesa, 87 *Homera*, 30 *Isokratesa*, 102
Sofoklesa i t. d.

Najsławniejsze biblioteki terażniejsze są:

	Xiązki:	rękopis:
1. Biblioteka Królewska w Paryżu - - -	350000	80000
2. Biblioteka dworska w Munich - - -	400000	9000
3. Biblioteka Cesarska w Petersburgu - -	300000	11000
4. Biblioteka Cesarska w Wiedniu - - -	300000	12000
5. Biblioteka Akademi- czna w Getyndze - -	200000	—
6. Biblioteka Królewska w Dreźnie - - -	200000	5000
7. Biblioteka Królewska w Kopenhadze - -	150000	3000
8. Biblioteka Eskuryal- w Hiszpanii - - -	150000	i wiele a- rabsk: ręk- kopis:
9. Biblioteka Królewska w Berlinie - - -	150000	6000
10. Biblioteka akademi- czna w Pradze - -	150000	8000
11. Biblioteka Królewska w Sztutgardzie - -	116000	—
12. Biblioteka Watykańska w Rzymie - - -	30000	40000
13. Biblioteka Bodleianska w Oksfordzie - - -	500000	30000
14. Biblio: Brytańskiego Muzeum w Londynie	150000	60000

IV.

Nowa gra Szachów.

W Paryżu wyszło teraz dziełko *le jeu
de la guerre de terre et de mer,* etc., przy

którem nowa gra szachów jest opisana. Mo-
żna ją dostać u *Vaugcois, tabletier, au singe
vert, rue des Arcis*, składa się z następują-
cych figur:

Krók - - - - -	1
Marszałek, czyli naczelny Wódz (Królowszachów) - - -	1
Generał Dywizyi (nowa figura) - - -	1
Ciężka artyllerya z kanonierami (wieża nakłórey żołnierz stoi) - - -	2
Lekka artyllerya (laufry) - - -	2
Jazda (koniki) - - -	2
Piechota leniowa (chłopki) - - -	3
Gwardya przyboczna (chłopki) - - -	3
Inżynier (chłopiec z koszem) - - -	1
Saper gwardyi z wojenną kassą, (chło- pek z wózkiem, nowa figura) - - -	1
Ogółem - - -	17

Tabory każdego korpusu składają się
z rogatki i palisady (poruszająca się figura) 1
Pontonów które służyć oraz mogą za-
kanonierskie szalupy; każdy korpus
może mieć ich po - - - 4
Ogół wszystkich sztuk potrze-
bnych do wojny lądowej - - - 22

W wojnie morskiej pontony używa-
ją się jako okręta i dodaje się jeden
Admirański okręt, który zajmuje
dwa pola, i tylko przez dwie razem
poruszone figury wziętym być mo-
że - - -

Liczba więc wszystkich sztuk do
wojny morskiej - - - 23
Komplet obu korpusów - - - 46